

[Socialministeren.]

er enkelte tilfælde, jeg her har fremdraget, almindeligvis har jeg ikke søgt oplysninger på de områder, men jeg tror, tallet ligger noget nær ens over hele området.

Dernæst var det ærede medlem lidt misfornøjet med, at pengene kom fra den fælleskommunale udligningsfond. Nu er forholdet det, at loven faktisk gælder med tilbagevirkende kraft for den periode, der er gået, og at der er penge i udligningsfonden. Udligningsfondens midler anvendes almindeligvis til politi, sygehusvæsen, skoler og sociale formål, og jeg synes, at her er både tale om skoler og sociale formål. Jeg beder derfor om, at man ikke er altfor fornærmet over, at det er udligningsfonden, der nu skal bære de omtalte udgifter.

Det ærede medlem fru Petra Petersen spurgte, om de 4 mill. kr. nu er nok. I henhold til loven har rigsdagen faktisk stillet kommunerne i udsigt, at de kunne få en trediedel af udgifterne dækket. Det vil de få, når vi vedtager lovforslaget, som det her foreligger, og jeg beder altså ærede medlemmer om tilslutning hertil.

Elin Appel: Jeg takker ministeren for de meget få oplysninger om virkningen af bortfaldet af mærkeaflevering, men jeg tror, at hverken ministeren eller jeg kan drage nogen slutning ud fra de oplysninger, ministeren gav om en enkelt skole. Men hvorledes det i det hele forholder sig, er noget, man må vide, når loven forhåbentlig engang optages til revision. I det hele taget synes jeg, man må indrømme, at når en lov som denne figurerer under offentlig forsorg, er det falsk varebetegnelse. Efterhånden som udviklingen er skredet frem, er her ikke mere tale om en social foranstaltning, hvad også andre ærede ordførere var inde på. I stedet for at forlænge denne lov fra den ene gang til den anden som en social foranstaltning, bliver vi nødt til at tage vor stilling ud fra den betragtning, at det i virkeligheden er en hygiejnisk foranstaltning. Det er rigtigt nok, at her er tale om en udmærket hygiejnisk foranstaltning, men man må først bruge sine penge til de nærmeste krav, og vi må veje dette krav mod andre krav og derefter se, hvordan vi kan anvende de midler, vi har til rådighed.

Jeg mener derfor stadigvæk, at det er nødvendigt, at vi næste gang tager hele dette spørgsmål op på denne basis og ikke som en social foranstaltning. Jeg må bedrøve den højttærede minister med, at partiet venstre ikke kan medvirke til gennemførelsen af lovforslaget. Vi er først og frem-

mest utilfredse med, at man tager pengene fra den fælleskommunale udligningsfond i stedet for af statskassen. Vi kan ikke medvirke til, at man flytter udgiften derover, og bl. a. af den grund vil vi stemme imod lovforslaget.

Erna Sørensen: Jeg havde i og for sig ikke regnet med, at vi her i dette ting skulle drøfte spørgsmålet om rationeringsmærkerne, men denne diskussion kalder mig frem, fordi vi nu fik nogle oplysninger fra den højtærede socialminister, og dem vil jeg gerne supplere med nogle tal, jeg har. Her i København deltog 10 000 børn i skolebespisningen; efter at man havde vedtaget at slette indtægtsgrænsen, steg tallet til 22 000, og da man ophævede pligten til at aflevere mærker, steg det yderligere til 44 000. Det er jo tal, der taler for sig selv og vækker til eftertanke.

Ganske vist har det konservative folkeparti givet sin tilslutning til det foreliggende lovforslags gennemførelse, men vi må, ud fra de betragtninger, jeg her har anført, tage et vist forbehold med henblik på fremtidig drøftelse af skolebespisningsloven.

Socialministeren (Strøm): Jeg forstår på det ærede medlem fru Elin Appel, at hvis det kunne lykkes det ærede medlem, ville hun gerne have dette lovforslag væk fra mine områder og henført til noget, der skulle hedde hygiejniske foranstaltninger. Hvis det ærede medlem i forvejen vil love mig at være med til at gennemføre det samme under navnet hygiejniske foranstaltninger, som nu hedder offentlig forsorg, er jeg ligeglad, men hvis det ærede medlem kun vil have det flyttet, for at der ingenting skal komme ud af det, skal det ærede medlem ikke være helt sikker på, at jeg følger det ærede medlem.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem fru Elin Appel har ordet for en kort bemærkning.

Elin Appel: Jeg er ingenlunde sådan indstillet, at jeg vil prøve på at grave en grav for socialministeren, for at han skal falde i den. Det er ingenlunde min mening, at det skulle glide nemmere, fordi man giver foranstaltningen en anden betegnelse. Jeg mener blot, at man må se redeligt på tingene. Det, vi laver her, går under falsk varebetegnelse, og derudfra må vi tage vor stilling — vi bør ikke bilde os ind, at det er en social lov, vi har med at gøre, når det er en hygiejnisk foranstaltning.